

2018. december 11., kedd

P8_TA(2018)0498

Katonai mobilitás

Az Európai Parlament 2018. december 11-i állásfoglalása a katonai mobilitásról (2018/2156(INI))

(2020/C 388/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,
- tekintettel a Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) által 2016. június 28-án ismertetett „Közös jövőkép, közös fellépés: Erősebb Európa – Globális stratégia az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozóan” című dokumentumra,
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 20-i, 2015. június 26-i, 2016. december 15-i, 2017. március 9-i, 2017. június 22-i, 2017. november 20-i és 2017. december 14-i és 2018. június 28-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács „Biztonság és védelem az EU globális stratégiájának összefüggésében” című, 2017. november 13-i és 2018. június 25-i következtetéseire,
- tekintettel a „Vitaanyag az európai védelem jövőjéről” című, 2017. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2017)0315),
- tekintettel a Bizottság és az alelnök/főképviselő „A katonai mobilitás javítása az Európai Unióban” című, 2017. november 10-i közös közleményére (JOIN(2017)0041),
- tekintettel a Bizottság és az alelnök/főképviselő „A katonai mobilitásról szóló cselekvési terv” című, 2018. március 28-i közös közleményére (JOIN(2018)0005),
- tekintettel az állandó strukturált együttműködés (PESCO) létrehozásáról és a részt vevő tagállamok jegyzékének meghatározásáról szóló, 2017. december 11-i (KKBP) 2017/2315 tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a PESCO végrehajtására vonatkozó ütemtervről szóló, 2018. március 6-i tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács 2018. március 6-i (KKBP) 2018/340 határozatára a PESCO keretében kidolgozandó projektek listájának összeállításáról ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Tanács és az Európai Bizottság elnökei és a NATO főtitkára 2016. július 8-i és 2018. július 10-i együttes nyilatkozataira, az EU és a NATO Tanácsa által 2016. december 6-án és 2017. december 5-én helyben hagyott, az együttes nyilatkozat végrehajtására vonatkozó közös javaslatokra, valamint az azok végrehajtásáról szóló, 2017. június 14-i és december 5-i, illetve 2018. június 6-i helyzetjelentésekre, köztük a vonatkozó tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az együttes nyilatkozatok végrehajtásáról szóló, 2017. december 5-i és 2018. június 25-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a transzatlanti biztonság és szolidaritás brüsszeli nyilatkozatára és a NATO brüsszeli csúcstalálkozójának 2018. július 11-i nyilatkozatára,
- tekintettel az európai védelmi unióról szóló, 2016. november 22-i ⁽⁴⁾, valamint az EU és a NATO közötti kapcsolatokról szóló, 2018. június 13-i állásfoglalásaira ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 331., 2017.12.14., 57. o.

⁽²⁾ HL C 88., 2018.3.8., 1. o.

⁽³⁾ HL L 65., 2018.3.8., 24. o.

⁽⁴⁾ HL C 224., 2018.6.27., 18. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0257.

2018. december 11., kedd

- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (KBVP) szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A8-0372/2018),
- A. mivel az EU alapértékei, vagyis a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság, valamint a szabályokon alapuló nemzetközi rendszer és az európai egység egyre nagyobb kihívásokkal néz szembe egy olyan időszakban, amelyet zavaros geopolitikai helyzet és a stratégiai környezet romlása jellemez;
- B. mivel a hiteles elrettentés, valamint a krízisekre való reagálás és a kontinentális Európa védelmének megtervezése a haderők, köztük a külső szövetséges erők gyors és hatékony bevethetőségétől függ;
- C. mivel a béke hozadéka 1989 után a védelmi szükségletek fokozatos eróziójával járt az infrastruktúra és a haderők Európán belüli mobilitása tekintetében;
- D. mivel az EU – a NATO-val teljes mértékig együttműködve – globális biztonsági szereplőként kíván fellépni, hozzájárulva a belső és külső békéhez és stabilitáshoz, és garantálva polgárai és területe biztonságát szakpolitikák, intézkedések és eszközök páratlan és átfogó készlete révén, amelyek ezen ambíciók elérésére rendelkezésre állnak;
- E. mivel az EU globális stratégiája célkitűzéseinek megfelelően fokozza felelősségvállalását saját biztonsága és védelme tekintetében, nagyobb szerepet vállal partnerként a nemzetközi béke és biztonság területén, különösen a szomszédságában, de azon túl is, továbbá növeli stratégiai autonómiáját egy közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásán alapulva;
- F. mivel az Uniónak ki kell alakítania saját stratégiai autonómiáját egy hatékony kül- és biztonságpolitika révén annak érdekében, hogy fenntartsa a békét, megelőzze a konfliktusokat, és erősítse a nemzetközi biztonságot – miközben garantálja saját polgárainak és mindazoknak a biztonságát, akik részt vesznek a közös biztonság- és védelempolitika küldetési ben –, hogy megvédje érdekeltségeit és alapértékeit, miközben hozzájárul a hatékony multilateralizmushoz;
- G. mivel az EU-nak képesnek kell lennie arra, hogy a döntéseket hozzon és lépéseket tegyen anélkül, hogy harmadik felek kapacitásaira kellene támaszkodnia, annak érdekében, hogy kiépítse saját rezilienciáját, és megerősítse stratégiai autonómiáját a védelem, a terrorizmus elleni küzdelem és a kiberbiztonság terén;
- H. mivel az infrastrukturális és beszerzési szintű szabványosítás és interoperabilitás a stratégiai autonómia, a védelmi unió és a hatékony katonai mobilitás elérésének kulcsfontosságú előfeltételei;
- I. mivel eredményes katonai mobilitás csak valamennyi tagállam teljes bevonásával és elkötelezettségével, a NATO-val való hatékony együttműködéssel, mindegyik tagállam elérhető erőforrásainak, szükségleteinek és regionális sajátosságainak figyelembe vételével érhető el, a kapcsolódó uniós szintű kezdeményezésekkel összhangban, annak érdekében, hogy hatékony európai biztonsági infrastruktúrát építhessenek ki koherens és egymást kiegészítő projektek révén;
- J. mivel a katonai mobilitás a katonai fellépés stratégiai és operatív eszköze, amely támogatja az Unió stratégiai autonómiáját, és megkönnyíti az uniós tagállamok katonai erejének felvonultatását, átcsoportosítását és támogatását az Unió katonai törekvéseinek elérése érdekében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0492.

2018. december 11., kedd

- K. mivel az EU hibrid és több irányból érkező fenyegetésekkel néz szembe, különösen az Északi-sarkvidék, a keleti határ, a Balkán és a déli/mediterrán területek felől; mivel az eszközök és felszerelések gyorsabb és zökkenőmentesebb bevetése e tengelyek (észak-dél, nyugat-kelet) mentén létfontosságú lehet a hiteles válaszlépések lehetővé tétele érdekében;
- L. mivel a NATO 2016-os varsói csúcstalálkozóján a szövetséges államok vezetői megállapodtak a szövetség elrettentési és védelmi álláspontjának megerősítésében, és megemelték a reagáló erők készségi szintjét, miközben e célok elérése érdekében elindították a „megerősített előretolt jelenlét” és a „testreszabott előretolt jelenlét” kezdeményezéseket;
- M. mivel a katonai mobilitás az Unió sajátos biztonsági és védelmi igényeire választ adó konkrét fellépés, amely a KBVP keretébe illeszkedik; mivel az uniós tagállamok kollektív biztonsága és védelme, valamint a külföldi válságokba való beavatkozási képességük alapvetően attól függ, hogy mennyire képesek egymás területén és az Unió határain kívül szabadon és gyorsan mozgatni csapataikat és a polgári válságkezelési missziókat, anyagokat és felszereléseket; mivel 22 uniós tagállam NATO-szövetséges is, és elkötelezték a kollektív védelem iránt, és egységes fegyveres erőkkel és közlekedési infrastruktúrával rendelkeznek; mivel a közlekedési infrastruktúrára irányuló tervezett beruházásokat jobban össze kell hangolni a biztonsági és védelmi szükségletekkel;
- N. mivel igen sok fizikai, jogi és szabályozási akadály nehezíti meg gyakran e mozgósításokat jelentős késéseket okozva, a céljuk aláadásával fenyegetve ezzel, főleg válsághelyzetekben; mivel az utóbbi években a NATO keretében végrehajtott európai katonai gyakorlatok rámutattak a megfelelő közlekedési infrastruktúra hatalmas jelentőségére a katonai célok sikerének érdekében;
- O. mivel az EU-nak számos szakpolitika és eszköz áll a rendelkezésére, hogy segítse a tagállamokat abban, hogy teljesítsék a katonai mobilitási igényeiket és a nemzetközi kötelezettségeiket;
- P. mivel a Bizottság és az alelnök/főképviselet 2018. március 28-án cselekvési tervet tett közzé a katonai mobilitásról, amely időkeretet állapít meg az EU és a tagállamai által követendő lépésekről; mivel megkezdődött a végrehajtás a katonai mobilitás közös katonai feltételeinek meghatározásával az EU-n belül és azon kívül, emellett javaslatot nyújtottak be a katonai mobilitásnak a következő többéves pénzügyi keretben az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközön keresztül történő támogatására, lehetővé téve a közlekedési infrastruktúra kettős, polgári és védelmi célú felhasználására irányuló projektek finanszírozását;
- Q. mivel a Tanács 2018. június 25-i következtetése felkéri a tagállamokat, hogy a cselekvési tervvel és az Unión belüli és kívüli katonai mobilitásra vonatkozó katonai előírásokkal összhangban hozzanak nemzeti szintű intézkedéseket a katonai mobilitás hatékonyságának javítására, és egyszerűsítsék a vonatkozó szabályokat és eljárásokat a tagállamok nemzeti jogszabályainak megfelelően és a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2024-ben;
- R. mivel a katonai mobilitásról szóló PESCO-projektet a Bizottság és az alelnök/főképviselet tevékenységeinek kiegészítésére indították el; mivel a logisztikai központok hálózatáról és a műveletek támogatásáról szóló további PESCO-projektnek kellene kiegészítenie ezt az erőfeszítést; mivel e logisztikai szükségletek szempontjából rendkívül fontos az infrastruktúra kettős célú felhasználásának lehetővé tétele; mivel a tagállamok emellett elkötelezték magukat a katonai mobilitás mellett a PESCO-protokoll által megkövetelt kötelezőbb érvényű kötelezettségvállalások részeként; mivel a PESCO-projektet a NATO-val koordinálva kell kialakítani; mivel szükség van egy PESCO-projektre, amely az EUSZ. 43. cikkének (1) bekezdése alá tartozó katonai feladatokat érintő mobilitási kihívásokra vonatkozik, különösen a légi és vízi szállítási tevékenységek tekintetében;
- S. mivel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) központilag irányított közös finanszírozási program, amelynek célja egy nagy teljesítményű, fenntartható és összekapcsolt transzeurópai hálózat (TEN) kialakításának előmozdítása a közlekedés, az energiaellátás és a digitális szolgáltatások terén, a határokon átnyúló összeköttetések előmozdítására és a szűk keresztmetszetek felszámolására összpontosítva, valamint egyértelmű uniós hozzáadott értéket nyújtva a határokon átnyúló együttműködés és koordináció megkönnyítése terén; mivel a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret tervezete a CEF közlekedési ágazattal kapcsolatos költségvetési sorában egy új, katonai mobilitási igényekre elkülönített keretet tartalmaz; mivel rendkívül kívánatos fenntartani és tovább fokozni a CEF hatékonyságát;

2018. december 11., kedd

- T. mivel az Európai Védelmi Ügynökségnek számos futó projektje van a katonai mobilitás, a diplomáciai engedélyek és a multimodális európai közlekedési csomópontok, valamint a határokon átnyúló csapatmozgások engedélyezésének eljárásaira és a vámügyi katonai követelmények harmonizációjára vonatkozó, nemrég létrehozott ad hoc programok terén; mivel az Európai Védelmi Ügynökség és a Bizottság feladatait egyértelmű és koherens módon kell koordinálni, azzal a céllal, hogy a tagállamoknak segítséget nyújtsanak a cselekvési terv bizonyos vonatkozásainak véglegesítéséhez; mivel a tagállamok katonai igényeit, prioritásait és követelményeit egy konzultációs folyamat keretében figyelembe veszik;
- U. mivel a katonai mobilitást a közelmúltban az EU-NATO együttműködés prioritásaként határozták meg az együttes nyilatkozat végrehajtására vonatkozó közös javaslatcsomagban, és annak kiemelt voltát az új együttes nyilatkozat és a transzatlanti biztonságról és szolidaritásról szóló brüsszeli nyilatkozat is megerősítette; mivel a NATO átadta az EU-nak a katonai mobilitásra vonatkozó szabványait, köztük a közlekedési infrastruktúrára vonatkozó általános NATO-paramétereket;
- V. mivel a NATO a saját logisztikai képességeit is javítani szándékozik a szövetséges erők európai főparancsnoka (SACEUR) felelősségi körére vonatkozó engedélyezési terven keresztül, mégpedig a jogalkotás és az eljárások kiigazítása, az irányítás és az ellenőrzés megerősítése, a szállítási képességek növelés és az infrastruktúra fejlesztése révén; megjegyzi ezzel összefüggésben két új parancsnokság, a norfolki Összhaderőnemi Kötelékparancsnokság és az ulmi logisztikai és támogató parancsnokság (JSEC) létrehozását;
- W. mivel a 2019-től az EU keleti határánál a NATO megerősített előretolt jelenlétének keretében haderőket bevető országok háromnegyede nem uniós tagállam; mivel az Egyesült Államokból, Kanadából és az Egyesült Királyságból érkező erősítések kontinensen való állandó jelenléte és szállítása döntő fontosságú Európa biztonsága szempontjából;
- X. mivel a katonai logisztikai készletek – többek között lőszer és üzemanyag – előre elhelyezésének növelése segít a mobilitással kapcsolatos nyomás egy részének enyhítésében;
- Y. mivel mindezen intézményi intézkedések ellenére a legfőbb erőfeszítést az EU tagállamainak kell meghozniuk, akiknek ki kell igazítaniuk nemzeti infrastruktúráikat és szabályozói környezetüket; mivel ehhez összkormányzati megközelítésre van szükség a megoldásra váró kérdések széles köre miatt; mivel ezt a közös erőfeszítést az uniós tagállamok nemzeti döntéshozatali eljárásainak és alkotmányos követelményeinek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett kell végrehajtani, figyelembe véve az EU és a NATO közötti együttműködés által meghatározott katonai mobilitási követelményeket is;
- Z. mivel a katonai mobilitásról szóló cselekvési terv, valamint az észt uniós elnökség által 2017-ben kezdeményezett, a tranzeurópai közlekedési hálózat Északi-tengeri–balti folyosójának országai számára készített kísérleti elemzés azt mutatta, hogy számos közúti híd legnagyobb akadálymentes magassága és súlytűrése nem elegendő a katonai járművek számára, a túlméretezett katonai felszerelések vasúti szállítására pedig nem áll rendelkezésre elégséges rakodókapacitás;
1. kiemeli, hogy a katonai mobilitás olyan központi stratégiai eszköz, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy eredményesen, és más szervezetekkel, például a NATO-val egymást kiegészítő módon érvényesítse biztonsági és védelmi érdekeit, és az nem korlátozódhat csupán a fizikai, jogi és infrastrukturális akadályok megszüntetésére; hangsúlyozza, hogy fontos javítani a NATO katonai jelenlétének gyors megerősítésére vonatkozó képességei miatt a katonai mobilitást, ami fokozná közös biztonságunkat, és potenciálisan növelné az EU nemzetközi biztonságához és stabilitáshoz való hozzájárulását; üdvözli, hogy a katonai mobilitás a közelmúltban jelentős figyelmet kapott minden érdekelt fél részéről; megjegyzi, hogy ez fokozza Európa felkészültségét és védelmi pozícióját a potenciális ellenségekkel és válsághelyzetekkel szemben, miközben segíti az EU-t, hogy elérje a megfelelő szintű védelem- és biztonságpolitikai ambícióit, köztük a politikai, műveleti és ipari stratégiai autonómiát;
  2. hangsúlyozza, hogy a katonai mobilitásról szóló cselekvési terv létrehozása az EU-n belüli mobilitás javításának nagy célkitűzésébe illeszkedik, ugyanakkor választ ad az Európai Unió közös biztonság- és védelempolitikájában (KBVP) rögzített logisztikai és mobilitási kihívásokra; ennek érdekében alapvető fontosságú a határokon átnyúló szabványok és vámügyi rendelkezések, valamint a közigazgatási és jogalkotási eljárások harmonizálása; hangsúlyozza, hogy az EU közös vállalkozásai döntő szerepet játszanak a közigazgatási és jogalkotási eljárások harmonizációjában, mind a Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, mind a katonai mobilitásról szóló cselekvési terv tekintetében; a kettős mobilitás várhatóan kedvezően hat az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz fejlődésére, segítséget nyújtva a költségvetési kérdésekben és megoldást kínálva az új és jövőbeni igényekre;

2018. december 11., kedd

3. hangsúlyozza, hogy az európai védelmi unió előmozdítása, valamint a stratégiai autonómia és a saját reziliencia további kiépítése nem vezethet növekvő feszültségekhez az EU és a stratégiai jelentőségű regionális szereplők kapcsolataiban;

4. hangsúlyozza, hogy a katonai mobilitás megvalósítása Európában elsősorban a tagállamok kifejezett kötelezettségvállalásán és politikai akaratán alapul, míg az EU-nak a folyamat vezetésével kellene hozzájárulnia ehhez a követelmények keretének meghatározásával, finanszírozás nyújtásával, protokollok kidolgozásával a műszaki felszerelések és az emberi erőforrások hatékony szállításának megkönnyítése érdekében, az együttműködés elősegítésével, valamint fórum biztosításával a bevált gyakorlatok, az információk és a tapasztalatok megosztására, mind a polgári, mind a katonai hatóságokat bevonva; hangsúlyozza, hogy az eredményes katonai mobilitás minden tagállam javára fog válni azáltal, hogy növeli összekapcsoltságukat mind katonai, mind polgári téren; emlékeztet arra, hogy a nemzeti döntéshozatali eljárásokat és az egyes tagállamok alkotmányos szabályait teljes mértékben tiszteletben kell tartani;

5. kiemeli, hogy fontos támogatni a tagállamok közötti ágazatközi együttműködést (szinergiákat) egy olyan hatékony, interoperábilis, biztonságos, multimodális, intelligens és fenntartható kettős mobilitás fejlesztése érdekében, amely választ ad a közlekedés digitalizációjából (gépjárműipar és összekapcsolódás), illetve az EU – mint globális szereplő – kettős (polgári és védelmi) logisztikai kötelezettségeinek és felelősségeinek megbízható teljesítéséből eredő új kihívásokra;

6. határozottan támogatja a Tanács arra irányuló felhívását, hogy a tagállamok 2019 végéig dolgozzanak ki nemzeti terveket a katonai mobilitásra, és hogy részesítsék kiemelt elsőbbségben a végrehajtásokat; üdvözlö az EU globális stratégiájának összefüggésében a 2018. június 25-i tanácsi következtetésekben elfogadott egyéb intézkedéseket, és sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák be az abban megállapított határidőket; hangsúlyozza, hogy a katonai mobilitást elősegítő sikeres erőfeszítések képessé tennék a tagállamokat arra, hogy eredményesen valósítsák meg mind a nemzeti, mind a kollektív európai védelmi terveiket, és hatékonyan vegyenek részt a közös gyakorlatokban, képzésekben, valamint a KBVP-missziókban és -műveletekben;

7. hangsúlyozza a válságreakciós mobilitás fontosságát, azaz a gyorsaság és hatékonyság szükségességét az eszközök mozgósításában a missziók és műveletek esetében annak biztosítása érdekében, hogy az EU megtarthassa a megbízható globális biztonságsgszolgáltató és béketeremtő szerepét, és képes legyen hatékonyan kezelni a természeti katasztrófákat, a humanitárius válságokat, az EUSZ 43. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a szemléltető forgatókönyvekben leírt katonai feladatokat, valamint a kölcsönös segítségnyújtási és szolidaritási záradékok végrehajtását;

8. úgy véli, hogy a hatékony katonai mobilitási politika megerősíti az EU KBVP-misszióit – tekintettel azok nemzetközi dimenziójára és békefenntartási céljára – a védelmi igények közötti szinergiák növelése révén, és erősíteni fogja az EU vészhelyzetekre való reagálási képességét, illetve hogy a humanitárius válságokra és a természeti katasztrófákra való reagálásnak is profitálnia kell a megnövelt katonai mobilitásból; megjegyzi, hogy a megnövelt katonai mobilitásból az EU-ban és azon túl leginkább a kollektív védelem és a nemzeti vagy európai válságkezelési missziók és műveletek terén megvalósuló missziók profitálnának; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy az e téren elért haladás segíteni fogja azokat az uniós tagállamokat, amelyek a NATO tagjai is, hogy teljesítsék az 5. cikk szerinti kötelezettségvállalásaikat; hangsúlyozza a semleges tagállamok különleges szerepét; elismeri azonban, hogy az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése értelmében az uniós tagállamok valamelyikének területe elleni fegyveres támadás esetén a többi tagállam – a NATO-n belüli kötelezettségvállalásokkal összhangban – köteles minden rendelkezésére álló segítséget és támogatást megadni ennek az államnak;

9. elismeri az arra irányuló alapos elemzés fontosságát, az EU illetve a tagállamok melyik részei szorulnak rá jobban a katonai mobilitással kapcsolatos beruházásokra, és mely részek vannak jobban kitéve a kívülről érkező biztonsági fenyegetések okozta kockázatoknak;

10. elismeri a kihívás komplexitását, amely többek között magában foglalja az infrastrukturális építkezések, a közös szabványok, a közlekedési szabályozások, a vámok, az adók, valamint a csapatmozgások engedélyezésének kérdését, valamint a helyi önkormányzatoktól a nemzetközi szervezetekig a kormányzat minden szintjét; felszólít e tekintetben arra, hogy a keretrendszerek hozzájáruljanak össze minden szinten mind a katonai, mind a polgári feleket – beleértve a NATO-t és a NATO partnereit is – az aktuális kérdések megvitatására, ezáltal biztosítva hozzáadott értéket, illetve eredményes koordinációt és végrehajtást, és rámutat arra, hogy az optimális kimenet létrehozásához a tagállamoknak be kell fektetniük a személyzet közös képzésébe, mind a közigazgatás és az intézmények területén; üdvözlö, hogy az Európai Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy 2018 végéig megvizsgálja a vámügyi eljárások egységesítésének és egyszerűsítésének

2018. december 11., kedd

lehetőségeit; kiemeli, hogy a tagállamok, szervezetek és érintett ügynökségek közötti intézményi együttműködés nélkülözhetetlen az uniós jogharmonizáció megvalósításához; hangsúlyozza, hogy a veszélyes áruk kettős felhasználása esetében egyedi koordinációra és tapasztalatcserére van szükség a balesetveszély megakadályozása érdekében, a hálózat egészében optimalizálva a biztonságot;

11. megjegyzi, hogy a rendelkezésre álló vasúti szállítójárművek mennyisége jelentősen visszaesett, különösen a nehéz felszerelések és járművek rövid időn belül történő szállítására alkalmas pórekocsiké;

12. elismeri, hogy az ilyen komplex környezetben végzett munka számos nehézséget hoz létre a megkettőzés és a koordináció, valamint a kapcsolódó költségek terén, amely rossz irányítás esetén alapjaiban fenyegetné a teljes projektet; elismeri, hogy az EU-ban a közlekedési ágazatban már futottak ilyen, a kettős együttműködésen alapuló projektek, mint például az „egységes európai égbolt” projekt; felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsanak hatékonyabb együttműködési keretet; hangsúlyozza, hogy a katonai mobilitási projektek végrehajtásához nagyobb együttműködésre lesz szükség a tagállamok között, és ösztönözni kell majd a polgári és a katonai szférák közötti együttműködést; hangsúlyozza a PESCO keretében elkészített, valamint az Európai Védelmi Alappal összefüggésben megvalósuló katonai mobilitási projektekké való koordináció szükségességét;

13. hangsúlyozza ezért, hogy a siker érdekében alapvető fontosságú egy közös stratégiai célról való megállapodás, egy közös terv kidolgozása és a tagállamok közötti együttműködés; hangsúlyozza, hogy a koherens katonai tervezés elengedhetetlen a tényleges stratégiai autonómia elérése érdekében, amelynek alapja a felszerelések és a fegyverzet, valamint a stratégiai koncepciók és a parancsnoklási és ellenőrzési folyamatok szabványosítása és interoperabilitása; üdvözlí e tekintetben a katonai mobilitásról szóló cselekvési tervet, amely konkrét lépéseket vázol fel az egyes intézményi felek és az uniós tagállamok számára, és amely elismeri a transeurópai közlekedési hálózat stratégiai szerepét; üdvözlí ezzel kapcsolatban a tagállamok által vállalt kötelezettségeket;

14. sajnálja, hogy a cselekvési terv alapvetően alulról építkező megközelítést ír le, és csak korlátozott stratégiai víziót tartalmaz arra nézve, hogy a cselekvési tervben leírt eltérő tevékenységek révén az EU milyen konkrét védelmi célokat szeretne elérni; sajnálja e tekintetben, hogy továbbra sem készült el az EU védelemről szóló fehér könyv, amely biztosíthatna volna ezt a fajta átfogó célt; úgy véli azonban, hogy a jelenlegi megközelítésnek jelentős érdemei vannak, és valamennyi uniós tagállam érdekeit fogja szolgálni, mind a semleges, mind az uniós tagállamok NATO-szövetségesként betöltött szerepét is;

15. hangsúlyozza, hogy mind az uniós intézményeknek, mind a tagállamoknak ragaszkodniuk kell a cselekvési tervben foglalt ambiciózus ütemtervhez annak biztosítása érdekében, hogy a jelenlegi mobilitási hiányosságokat a lehető leghamarabb megszüntessék, és hogy teljesítsék a védelem- és biztonságpolitikai ambíciókat; üdvözlí a cselekvési terv felhívását a katonai mobilitás javítására a hibrid – különösen a közlekedési és a kritikus infrastruktúrára irányuló – fenyegetések figyelembe vételével, valamint a közlekedési infrastruktúra hibrid fenyegetésekkel szembeni rugalmasságának növelésére;

16. tudomásul veszi a katonai mobilitás közös katonai feltételeinek kidolgozása terén elért haladást az EU-n belül és azon kívül, különösen a kettős infrastruktúra tekintetében, és üdvözlí a tagállamok szoros bevonását a folyamat minden részében, a PESCO-projekt holland vezetését, valamint a NATO hozzájárulását;

17. üdvözlí az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz használatára irányuló bizottsági javaslatot, valamint a kettős felhasználású katonai mobilitási projektek számára tervezett jelentős támogatást, amelynek célja azt biztosítani, hogy az infrastruktúra kiigazítása figyelembe vegye kettős felhasználás igényeit; úgy véli, hogy az infrastruktúra kettős felhasználása alapvető előfeltétele annak, hogy a polgári közlekedési hálózat részesülhessen a cselekvési terv és a katonai mobilitási keret előnyeiből; úgy véli, a cselekvési terv végrehajtása lehetőséget biztosít arra, hogy a polgári közlekedési hálózat részesülhessen a megnövekedett hálózati kapacitás előnyeiből, és előmozdítsa a multimodális összeköttetéseket; üdvözlí a transeurópai közlekedési hálózatra vonatkozó rendelet felülvizsgálatára és olyan kiigazításra irányuló felhívásokat, hogy az új civil közlekedési projektekre is alkalmazzák, különösen a repterekre, kikötőkre, autópályákra és vasúti útvonalakra, mint a legfontosabb folyosók mentén működő intermodális csomópontokra; e célból emlékeztet arra, hogy a tagállamokkal együttműködve össze kell állítani az infrastruktúrák és a nemzeti folyosók jegyzékét, figyelembe véve a tagállamok katonai sajátosságait; megjegyzi, hogy a kettős felhasználású projekteket fenntartható és a környezetvédelmi normáknak megfelelő módon kell fejleszteni;

2018. december 11., kedd

18. úgy véli, hogy az uniós források felhasználásának optimalizálása érdekében minden CEF által finanszírozott közös érdekű közlekedési projekt tervezési szakaszába szükség esetén bele kell foglalni a katonai mobilitásra vonatkozó követelményeket annak érdekében, hogy a későbbiek során elkerülhető legyen az infrastruktúra szükségtelen korszerűsítése, és ily módon a források nem gazdaságos felhasználása; úgy ítéli meg, hogy amennyiben lehetséges, a CEF katonai mobilitási keretéből származó bármely hozzájárulásnak elsőbbséget kell biztosítani a multimodális projektek számára, mivel azok teremtik a legtöbb lehetőséget a kettős felhasználásra, valamint a határokon átnyúló projektek számára, mivel azok hozzájárulnak a jelenleg hiányzó összeköttetések és szűk keresztmetszetek problémájának kezeléséhez, amelyek a gyors és zökkenőmentes mobilitás jelenlegi legnagyobb fizikai akadályai, mind a polgári közlekedés, mind a csapatok és nehéz katonai felszerelések szállítása tekintetében; hangsúlyozza, hogy a TEN-T hálózat katonai szállításra alkalmas szakaszai azonosítási folyamatának feltétel nélkül maximalizálnia kell a polgári és katonai terület közötti szinergiákat, és meg kell felelnie a kettős felhasználás elvének; úgy véli, hogy az egész hálózatra kiterjedő további beruházások jelentős haszonnal járnának a katonai mobilitás szempontjából, ugyanakkor hozzájárulnának a TEN-T törzshálózat 2030-ig, illetve az átfogó hálózat 2050-ig történő befejezéséhez; kiemeli, hogy lehetővé kell tenni a katonai mobilitási keretből származó finanszírozásnak a TEN-T átfogó és törzshálózatán belül a közlekedési infrastruktúra átalakítására való felhasználását;

19. támogatja azt a döntést, hogy a katonai mobilitási keretet a CEF program centralizált irányítása alá vonják, a kettős felhasználású mobilitásra vonatkozó szigorú célkitűzés mellett; tudomásul veszi a cselekvési tervben meghatározott előzetes intézkedéseket; felhívja a Bizottságot, hogy 2019. december 31-ig fogadjon el felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a katonai követelmények, a TEN-T hálózat katonai szállításra alkalmas szakaszainak listája és a kettős felhasználású kiemelt infrastruktúra-projektek listájának további meghatározása, valamint a katonai mobilitáshoz kapcsolódó tevékenységek támogathatóságára vonatkozó értékelési eljárások és az odaítélési szempontok kijelölése céljából;

20. emlékeztet, hogy a védelmi ágazatban használt számos technológiát sikeresen ültették át a polgári területekre; kiemeli, hogy egy, telematikai alkalmazási rendszereken – pl. ERTMS vagy SESAR – alapuló intelligens közlekedési rendszer telepítése és a Galileo-hoz/EGNOS-hoz/GOVSATCOM-hoz kapcsolódó technológiák bevezetése jelentik a polgári közlekedési ágazat előtt álló egyik legnagyobb kihívást; úgy véli ezért, hogy a cselekvési terv jövőbeli felülvizsgálatainak végső soron annak a lehetőségét kell megvizsgálnia, hogy a polgári közlekedés miként hasznosíthatja az említett kihívások kezelésére alkalmazott katonai megoldásokat, például a kiberbiztonság és a biztonságos kommunikáció területén; felhív további intézkedések végrehajtására a kiberbiztonsági és védelmi szereplők közötti együttműködés és bizalom növelése, valamint a PESCO keretében megvalósuló együttműködés növelése érdekében; kiemeli egy hibrid fenyegetések kezelését célzó közös hálózat további fejlesztésének szükségességét annak érdekében, hogy biztosítsák az EU-n belüli katonai mobilitás javítására irányuló munka szempontjából stratégiai jelentőségű infrastruktúrák rezilienciáját; hangsúlyozza az uniós intézmények jelenlegi erőfeszítéseinek fontosságát a kettős felhasználású termékek exportjának ellenőrzéséről szóló rendelet frissítése érdekében;

21. elismeri a katonai felhasználású veszélyes anyagok szállításának szabályozására, az uniós Vámkódex frissítésére és a héaszabályok kiigazítására irányuló lehetséges javaslatok értékét;

22. üdvözlözi az információk és a bevált gyakorlatok megosztását a katonai és polgári felek között e tekintetben, és hangsúlyozza, hogy együtt kell dolgozni egy közös alap létrehozásán a katonai felhasználású veszélyes anyagok szállításának szabályozására;

23. megjegyzi, hogy a cselekvési terv jelentős számú feladatot határoz meg, amelyeket tagállami szinten kell megoldani, és ennek érdekében az Európai Védelmi Ügynökségnek és a Bizottságnak támogatást és iránymutatást kell nyújtania ezek gyors és hatékony végrehajtásához; emlékeztet egy vám- és adóügyi szabályozási keret szükségességére (különösen a héra tekintetében); hangsúlyozza különösen, hogy fontos elérni a határokon átnyúló csapatmozgások engedélyezésének harmonizált szabályait, amelyek a gyors mozgások legfőbb akadályát jelentik; úgy véli, hogy a tagállamoknak együtt kell dolgozniuk a határokon átnyúló kettős felhasználás hatékonyságának maximalizálása és az adminisztrációs költségek csökkentése érdekében; támogatja ezzel kapcsolatban az arra irányuló a szándékot, hogy 2019 végéig lerövidüljenek a határátlépési idők, és e célból öt napon belül sor kerüljön a diplomáciai engedélyek kiadására a szárazföldi, tengeri és légi csapatmozgások számára, valamint a gyors reakálású egységek esetében ennél is rövidebb határidők lépjenek életbe;

24. támogatja a PESCO-ban részt vevő tagállamok azon döntését, hogy a katonai mobilitást felvették a PESCO keretében fejlesztendő 17 legfontosabb projekt előzetes listájára; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a katonai mobilitásról szóló PESCO-projekt a cselekvési tervben felvázolt tagállami erőfeszítések, valamint az EU egyértelmű hatásköreinek kívül eső egyéb tevékenységek koordinálásának hasznos eszköze lehet; úgy véli, hogy ez a fajta munkamegosztás megfelelő koordinációval párosítva alapvető fontosságú ahhoz, hogy a PESCO-projekt hozzáadott értéket nyújtson; üdvözlözi emellett a határokon átnyúló katonai közlekedés egyszerűsítésére vonatkozó, a PESCO-értesítésben foglalt kötelezőbb érvényű kötelezettségvállalásokat; felszólítja a tagállamokat, hogy aktívan vegyenek részt a PESCO katonai mobilitási projektjében;

2018. december 11., kedd

25. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi közösségeket megfelelően tájékoztassák a nagyszabású katonai mobilitási infrastruktúrafejlesztések tervezéséről és azok hatásairól;
26. kiemeli, hogy végső soron az EU csak kiegészítheti a tagállamok erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy a siker alapvetően azon múlik, hogy a tagállamok mennyire fogadják el, illetve mennyire tudják végrehajtani az összkormányzati megközelítést a kapcsolódó problémák megoldására; kiemeli a tagállamok politikai elkötelezettségének fontosságát abban, hogy megvalósuljon az EU-ban és azon túl az eredményes katonai mobilitás; kiemeli, hogy a sikeres katonai mobilitáshoz szükség van az összes NATO-szövetséggel való együttműködésre és koordinálásra;
27. üdvözli az EU–NATO együttműködésről szóló új együttes nyilatkozatot és a transzatlanti biztonságról és szolidaritásról szóló brüsszeli nyilatkozatot, és hogy mindkettő hangsúlyt helyez a katonai mobilitás kérdéseire; üdvözli emellett a NATO új kezdeményezéseit, különösen a szövetséges erők európai főparancsnoka (SACEUR) felelősségi körére vonatkozó engedélyezési tervet; üdvözli ezzel kapcsolatban a NATO katonai mobilitás biztosítása terén végzett munkáját, és sürgeti mind az EU-t, mind a NATO-t, hogy kerüljék el az erőfeszítések megkettőzését; kiemeli a kikötők fontosságát, mivel azok összekötik az EU-t a NATO-n belüli szövetségeseivel, és biztosítják az Európán belül rövid távú tengeri szállítási kapcsolatokat; hangsúlyozza az átláthatóság és az uniós védelmi kezdeményezésekkel – beleértve a PESCO-t – kapcsolatos információk Egyesült Államok és más NATO-szövetségesek felé történő kommunikálásának fontosságát az esetleges félreértések elkerülése érdekében, és üdvözli a NATO szövetség európai pillérének erősítését célzó uniós védelmi kezdeményezéseket;
28. sürgeti ezért az EU-t, a tagállamokat és a NATO-t az együttműködés és a koordináció intenzívebbé tételére – többek között a közös projektekre szánt alapok felhasználásával, a politikai rugalmasság növelésével, az EU és a NATO kapcsolatának formálissá tételével, az együttműködési területek kiterjesztésével, valamint – ha ez az EU biztonsági érdeke – az információk szélesebb körben való megosztásával a szinergiák elérésének biztosítása érdekében; reményét fejezi ki az iránt, hogy a két intézmény között a minősített adatok megosztása előtt álló akadályokat a lehető leghamarabb megszüntetik, hogy megvalósulhasson ez a szorosabb együttműködés;
29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a védelem terén működő uniós ügynökségeknek, a NATO főtitkárnak, valamint az uniós és a NATO-tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-